

Luboš
Svoboda

Rád čichám ke
zvířatům, která
jsi vycpala ty

Tato kniha vychází s finanční podporou
Ministerstva kultury ČR.

© Rubato, 2023

© Luboš Svoboda, 2023

ISBN 978-80-88641-01-8

Odněkud spadlo tukunutí prstu,
kilometry daleko se zlomila větev
a hned srostla zpátky sem.

(Slyším tenký hlas z instruktážní kazety
sólování na art-rockovou kytaru:
vem prst, posuň ho, přejeď s ním,
vibruj, těkej, smýkej, spust.)

Nové dotyky padají z větší výšky do větší dálky a zpátky.
Vstávám nad stůl. Zvedám ruku co nejvýš
a nechávám prst volně padat.

Hladina nápojů pohne
jen s přítomnými hrnký.

Klečím v oddělení šmouh a závojů.
Nepoznávám skvrny podlaze vlastní.
Historii prohlížeče čte pěkný rádiový hlas.

Čte:

*Horolezecká očka vrážena
do stejného místa se
ani trochu nevklají.*

Všímám si, že čímsi hýbu,
nebo spíš
mnou cosi hýbe,

kolena v zobáku klidného ptáka.
Rukama máchám kolem sebe, jsem sivý,
potom kropenatý, dopadám jako grošák.

Otevírám dveře v novém okně,
vstupuji tam, kam nelze sáhnout.
Pohybují suchou třískou opatrně

mezi hořáky sporáku.

Má žena spí, jsem tichý spolucestující.
Zvuk vně mě je vypnutý.

(Mluví v zázuscích.)

Ručičky hodinek na levém zápěstí
jdou pomaleji než ty na pravé ruce.

Čas se stává krkem,
kdykoliv na čas pomyslím.

Každá historka o zmiji
vypráví hlavně o užovce.

Každá umělá květina
roste pravou květinou.

Každá přešlechtěnost
mlčí o zranění.

Jen vůně pilin
jsou piliny samotné.

Když zahrada roste někým jiným, kdo jsem já v ní.
Lezu do kokpitu skutečnosti v koruně známého ořechu.
Ruce si pamatují chyty,
sebejistě sahám do prázdna
a jsem si jistý,
že stromy mají svá tajná alba,
že větve mají svůj vnitřní kód,
že staré světlo je vypuštěné z kompaktu,
že červi v očích jsou jen žilky v sítnici,
že nejdřív lezu roky, až potom minuty,
že cennosti se mají podložit igelitem,
že praktičnost nakonec proroste prostorem,
tak automaticky, jako se za tmy spustí blesk,
že stejně spadnu zpátky dolů,
do té nejostřejší světelné skelné vaty.

Kdyby internet vytiskli
a já to chci, chci ho vidět
položený
chci po něm chodit, dupat po něm
nést ho, cítit jak váží
pocheat a trhat ho ze samé lásky na kusy
šukat ty šanony
pozorovat rostoucí plíseň
zohýbat oslí uši a zas je narovnat
malovat neznámým lidem kníry
zpřeházet stránky gifům
vypalovat tunely a sázet dřevokazné houby
lepit známky na maily
jen abych je mohl lízat
rozřezat si žíly na rukách
o fórum o sebevraždách
a hlavně tam chodit
nosit to odněkud někam
za městem ze skály s náhrdelníkem
z dotykové vrstvy
s prsteny ze scrollů
to vášnivě mrdat
jako matku se sestrou v babiččiniých šatech
v anonymním okně
jako spolužáky ze základky
sepnuté kancelářskou sponkou za zády
jako zvířata z fotek fotopastí
v červených deskách
vyskypované kilometry ve strouhách
vyrytých hranatými slovy
potvrdit, error a redirect

a žádnéj strach
nemiluješ, čo nejde zničít
podvol to, zotroč to, neublížiš tomu
o cizí obrazy se nepečuje
u toho se nebrečí
když všechno je kopie
a smrt je chyba
sežer nesežratelné a stejně neubude
nic už nikdy neumažeš
nic už nikdy nesmažeš
raduj se z času
jako ze stroje.

(leden, 2013)

Luboš Svoboda

Rád čichám ke zvířatům, která jsi vycpala ty

Grafická úprava OFICINA

Obálka a sazba JT

Odpovědný redaktor Tomáš Gabriel

Jazyková korektura Linda Zachystalová

Vydalo nakladatelství RUBATO v Praze roku 2023

Vytiskla TISKÁRNA PROTISK, s.r.o., České Budějovice

První vydání

ISBN 978-80-88641-01-8

RUBATO

Sarajevská 8

120 00 Praha 2

www.rubato.cz

studio@rubato.cz